

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

23 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Guzun Ion,

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2020, în cauza penală în privința lui

Baba Andrei xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 13.06.2018 - 11.09.2019;

Instanță de apel: 05.05.2020 - 09.06.2020;

Instanță de recurs: 04.08.2020 - 23.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 11 septembrie 2019, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Baba Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.27, 187 alin.(2) lit. d) Cod penal, *cu aplicarea art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală*, la 4 ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate, pentru perioada de probațiune de 4 ani.

S-a respins, ca neîntemeiată, cerința procurorului de a încasa din contul inculpatului cheltuielile judiciare în sumă de 1 752,84 lei.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Baba Andrei, la data de 27 decembrie 2017, aproximativ la ora 20:00, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului a pătruns în domiciliul cet. Gurgurov Vadim, situat la parter în xxx, de unde intenționa să sustragă mai multe bunuri, dar fiind depistat de proprietarul apartamentului, acesta a sustras un stic de memorie cu capacitatea de 8 GB la prețul de 200 lei și a încercat să fug, sărind peste geamul de la balcon, însă nu și-a dus acțiunile sale până la capăt, deoarece a fost ajuns și prins de către Gurgurov Vadim, care a chemat poliția.

Acțiunile inculpatului Baba Andrei au fost încadrate în baza art.art.27, 187 alin.(2) lit. d) Cod penal, conform indicilor: tentativă de jaf, adică sustragerea în mod deschis a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în locuință, acțiunea care nu și-a

produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând repunerea în termen a cererii de apel și casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu recunoașterea lui Baba Andrei vinovat pentru săvârșirea infracțiuni prevăzute de art. art.27, 187 alin.(2) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 850 unități convenționale. Conform art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului Baba Andrei de suspendat condiționat, cu stabilirea unui termen de probațiune de 4 ani și încasarea de la inculpatul Baba Andrei în beneficiul statului suma cheltuielilor judiciare.

A indicat acuzarea că, circumstanțe agravante ale vinovăției lui Baba Andrei, potrivit rechizitoriului cu referire, la prevederile art.77 Cod penal, a fost stabilit faptul că, inculpatul anterior a comis mai multe infracțiuni similare, pentru care urmărirea penală a fost încetată și a fost condamnat pentru infracțiuni similare. Circumstanțe atenuante, conform art.76 Cod penal, au fost stabilite, ca fiind recunoașterea vinovăției

A constatat că, inculpatul Baba Andrei se caracterizează pozitiv la locul de trai, este căsătorit, angajat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, grad de dizabilitate nu are.

A indicat că, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor și are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Consideră că, instanța de fond a aplicat inculpatului Baba Andrei o pedeapsă prea blândă pentru săvârșirea unei infracțiuni grave, fără a ține cont de prevederile art.75 alin.(1) Cod penal, potrivit căruia sunt specificate criteriile generale de individualizare a pedepsei, anume de personalitatea celui vinovat și de efectul scontat al pedepsei pentru corectarea și de reeducare a celui vinovat.

În opinia sa, săvârșirea unor infracțiuni anterioare, inclusiv repetate pe categorii de infracțiuni de atentare la patrimoniu, demonstrează faptul că, inculpatul nu a conștientizat pe deplin efectul scontat al legii penale și urmează să suporte pedepse aspre pentru faptele imputate, iar recunoașterea vinovăției și repararea pagubei sunt argumente ce reflectă atitudinea inculpaților față de infracțiunile comise, dar nu reduce din gravitatea infracțiunilor săvârșite care sunt incluse în cazierul judiciar al condamnaților. A mai relatat că, prin sentința adoptată, instanța de judecată nu a realizat scopurile esențiale ale legii și pedepsei penale, respectiv ce măsură de pedeapsă urmează a fi stabilită inculpatului și impactul acesteia asupra corectării inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni similare din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

În acest context, acuzarea consideră că, raportarea la gravitatea faptei infracționale săvârșite, acționarea în coautorat, comportamentul manifestat pe tot parcursul procesului penal și consecințele survenite, servesc ca temeiuri de aplicare a unor pedepse în limitele sancțiunii prevăzute de componența de infracțiune cu executare efectivă.

A invocat procurorul că, instanța de fond la data de 24 mai 2019 a stabilit ședința

pentru pronunțarea dispozitivului sentinței, ședința însă nu a avut loc și a fost amânată fără înștiințarea părților de mai multe ori, iar la 11 septembrie 2019 a fost pronunțată sentința în lipsa părților, care i-a fost expediată doar în urma solicitărilor repetate ale procurorului.

Acuzarea și-a întemeiat cererea de apel în conformitate cu art.art.51, 53 alin.(1) pct.9), 400, 401 alin.(1) pct. 1), 402, 405, 415 din Codul de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2020, a fost repus în termen apelul procurorului în Procuratura raionului Cantemir, Alexandru Pulbere. S-a respins, ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat cu referire la termenul de declarare a apelului, că din actele cauzei a constatat că, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată la data de 11 septembrie 2019, iar cererea de apel a fost depusă de procurorul în procuratura raionului Cantemir, Alexandru Priguza la data de 20 februarie 2020.

Instanța de apel a mai reținut că, prin cererea de apel acuzarea, a solicitat repunerea în termen de declarare a cererii de apel, așa cum nu a fost prezent la pronunțarea sentinței sus enunțate.

Prin urmare, instanța de apel consideră întemeiată cererea de repunere în termen de declarare a apelului, așa cum potrivit materialelor cauzei se constată că, sentința a fost expediată participanților la proces la data de 11 februarie 2020. Or, instanța de apel a apreciat critic recipisa anexată la materialele dosarului precum că, sentința a fost înmănată părților, așa cum imprimat pe această recipisă sunt și date despre ședința de judecată, și date despre primirea sentinței, motive din care o apreciază critic, dând o apreciere scrisorii din 12.02.2020 cu număr de ieșire 1536, de expediere a sentinței. Astfel, instanța de apel a constatat că, apelantul urmează a fi repus în termen de declarare a apelului.

Astfel, examinând sentința atacată prin prisma motivelor de apel formulate, criticilor expuse, audiind părțile, cercetând materialele cauzei penale, instanța de apel consideră că prima instanță a respectat toate prevederile procesuale la examinarea cauzei penale și de asemenea corect a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Baba Andrei, ținând cont de circumstanțele reale și personale, de circumstanțele atenuante și agravante.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Baba Andrei în baza dispozițiilor art.art.27, 187 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Colegiul a reținut că, fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul Baba Andrei depunând jurământul potrivit art.108 Cod de procedură penală, și-a recunoscut integral vinovăția în acuzarea înaintată și a declarat că, la data de 27.12.2017 a pătruns în domiciliul ce aparține lui Gurgurov Vadim cu scopul de a sustrage bunurile ce-i aparțin, la un moment dat ultimul a deschis ușa și a încercat să-l rețină, atunci a încercat să fugă peste geamul de la balcon, însă în apropiere a fost reținut de poliție. Sincer se căiește de cele comise. Solicită aplicarea pedepsei non private de libertate cu suspendarea condiționată și stabilirea termenului de probă, nu are posibilitatea să achite amenda, deoarece are la întreținere 2 copii minori.

4.2. Cu referire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a evidențiat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 70 și 75 Cod penal, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii

săvârșite, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de persoana celui vinovat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare în limitele legii.

Totodată, instanța de apel verificând aspectele de drept operate de prima instanță la stabilirea și individualizarea pedepsei inculpatului Baba Andrei, a reținut că, sancțiunea art.art.27, 187 alin.(2) lit. b) Cod penal, în baza căruia a fost condamnat Baba Andrei prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1 350 unități convenționale.

Acordând eficiență principiilor de individualizare a pedepsei și analizând ansamblul de circumstanțe ce caracterizează persoana inculpatului Baba Andrei, lipsa circumstanțelor care atenuează și prezența a celor care agravează răspunderea acestuia, anume că anterior inculpatul a comis infracțiuni similare, pentru care urmărirea penală a fost încetată și a fost condamnat pentru infracțiune similară, împrejurările faptice în care a avut loc infracțiunea, restituirea proprietarului a bunurilor sustrate, recunoașterea vinei și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, căința acestuia, instanța de apel consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului Baba Andrei, precum și restabilirea echității sociale este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, fără aplicarea pedepsei complementare de amendă.

Instanța de apel a notat că justificarea neaplicării pedepsei complementare cu amendă în privința inculpatului Baba Andrei, rezidă din faptul că, deși acesta are un loc de muncă, dar are la întreținere doi copii minori, ceea ce indică lipsa surselor materiale suficiente, care ar face posibilă executarea unei astfel de pedepse. Mai mult, având în vedere scopul pedepsei penale, instanța de apel consideră că, inculpatul Baba Andrei poate fi corectat și fără executarea unei pedepse sub formă de amendă.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca fiind veridică concluzia primei instanțe că, corectarea lui Baba Andrei, prin aplicarea pedepsei de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru infracțiunea săvârșită, va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

De asemenea, instanța de apel a relevat că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei nu constituie o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că, infracțiunea comisă de el este un incident în viața acestuia, or instituția suspendării condiționate a executării pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat infractorilor prin lege, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, motive din care consideră că suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani, își va atinge scopul pedepsei penale reglementat de art.61 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor acestei cauze și nemijlocit a personalității inculpatului Baba Andrei, care anterior a fost condamnat, și antecedentele penale nu sânt stinse. Instanța a mai accentuat că reeducarea inculpatului în spiritul respectării valorilor apărute de Legea penală nu este posibilă decât prin menținerea pedepsei aplicate prin sentința primei instanțe, atât sub aspectul cuantumului, cât și al modalității de executare a acesteia. Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde prevederilor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractorului este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art.61 Cod penal, care va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

Mai mult, instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul invocat de acuzare, precum că instanța de fond la stabilirea pedepsei nu a ținut cont în deplină măsură de personalitate inculpatului și a aplicat o pedeapsă prea blândă, or, recunoașterea vinovăției nu poate servi drept circumstanță atenuantă, deoarece cauza a fost examinată în procedură simplificată, unde recunoașterea vinovăției este o condiție procesuală pentru a putea fi aplicată reducerea pedepsei.

Totodată, alegația acuzatorului de stat precum că, prima instanță neîntemeiat a ajuns la concluzia de a nu aplica în privința inculpatului și pedeapsa complementară - amenda, instanța de apel a apreciat-o ca fiind neîntemeiată și a reținut că, pedeapsa penală necesită a fi una echitabilă în raport cu fapta comisă și gravitatea pentru a fi în măsură să contribuie la corectarea și reeducarea vinovatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea ultimului cât și a altor persoane.

Instanța de apel consideră că criteriile de individualizare a pedepsei aplicabile cazului, luând în considerație gravitatea infracțiunii comise precum și personalitatea inculpatului, indică că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani, în privința inculpatului Baba Andrei este una legală și echitabilă, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61, alin. (2) Cod penal, de restabilire a echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Analizând situația per ansamblu, instanța a precizat că, în prezentul dosar, garanțiile cu privire la un proces echitabil au fost respectate, atât din perspectiva dreptului intern, cât și al dispozițiilor art.5 și 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

4.3. Cât privește cerința procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1 752,84 de la inculpatul Baba Andrei, legate de salariul procurorului, consultantului procurorului, pentru serviciile de telefonie, efectuarea expertizei, plata pentru onorariul apărătorului din oficiu și pentru hârtie, instanța de apel consideră necesar de a respinge cerința procurorului ca fiind neîntemeiată, or, aceste sunt cheltuieli care nu pot fi impuse inculpatului.

În acest sens a reiterat prevederile art.6 paragraful 2 al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Olumului, sarcina probațiunii este pusă pe seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de prezumția nevinovăției. Prin urmare, obligația pozitivă a statului constă în a colecta probe necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului, și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului.

5. Procurorul, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea parțială a acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor a invocat că, nu este de acord cu concluzia instanței de apel și consideră pedeapsa penală stabilită lui Baba Andrei Gheorghe prea blândă, ce nu corespunde principiului individualizării pedepsei penale din următoarele motive.

A notat că, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Conform prevederilor art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și

de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Acuzarea a atras atenția instanței de recurs că art.78 alin.(2) Cod penal, prevede că pedeapsa complementară care nu este obligatorie („cu sau fără”) prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită poate fi înlăturată în cazul în care s-au constatat circumstanțe atenuante, iar pedeapsa complementară obligatorie poate fi înlăturată numai în condițiile art.79 alin.(1) Cod penal.

A remarcat că, instanța de apel la individualizarea pedepsei penale inculpatului Baba Andrei a menționat despre lipsa circumstanțelor care atenuează și prezența a celor care agravează răspunderea acestuia, anume că anterior inculpatul a comis infracțiuni similare, pentru care urmărirea penală a fost încetată și a fost condamnat pentru infracțiune similară.

A constatat că, instanța de apel nu a stabilit cu precizie care sunt acele circumstanțe care pot fi considerate atenuante ale răspunderii penale, care pot întemeia refuzul aplicării pedepsei sub formă de amendă, or restituirea proprietarului a bunurilor sustrase, recunoașterea vinei și contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, circumstanțele specificate de instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului Baba Andrei, nu demonstrează că inculpatul într-adevăr a conștientizat gravitatea infracțiunilor săvârșite și s-a pornit pe calea corijării.

Mai mult, consideră că instanța de apel la individualizarea pedepsei penale inculpatului Baba Andrei, nu a ținut cont de pct.10 al Hotărârii Plenului CSJ a RM nr.8 din 11.11.2013, „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, deoarece de două ori a luat în considerație faptul că inculpatul Baba Andrei a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise. În primul rând la stabilirea pedepsei inculpatului (în privința inculpatului a fost aplicate prevederile art.364¹ Code de procedură penală) și în al doilea rând la individualizarea pedepsei inculpatului, ceea ce nu se permite, deoarece aceleași situații de drept i se acordă dubla valență juridică, or potrivit art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală "Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă".

Totodată, acuzarea a enumerat circumstanțele cauzei care urmau a fi luate în considerație de instanța de apel la individualizarea pedepsei: - gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că, infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. d) Cod Penal este infracțiune gravă conform art.16 Cod Penal și prevede în calitate de pedeapsă închisoare de la 05 la 07 ani cu (sau fără) amendă în mărime de 850 la 1 350 unități convenționale; - personalitatea inculpatului și anume că, din materialele cauzei rezultă că inculpatul anterior a fost judecat și anume prin sentința Judecătoriei Cahul din 09.03.2011, la 3 ani închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 2 ani pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal, se caracterizează pozitiv la locul de trai, căsătorit, angajat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori, nu se află la evidența medicului narcolog, nu se află la evidența medicului psihiatru, grad de dezabilitate nu are. Prin acțiunile săvârșite inculpatul a atentat la relațiile sociale cu privire la posesia bunurilor mobile.

A evidențiat că, săvârșirea unor infracțiuni anterioare, inclusiv pe categorii de infracțiuni de atentare la patrimoniu, demonstrează faptul că, inculpatul nu a

conștientizat pe deplin efectul scontat al legii penale și urmează să suporte pedepse aspre pentru faptele imputate, iar recunoașterea vinovăției și repararea pagubei sunt argumente ce reflectă atitudinea inculpaților față de infracțiunile comise, dar nu reduce din gravitatea infracțiunilor săvârșite care sunt incluse în cazierul judiciar al condamnaților.

Acuzarea a constatat că, pedeapsa aplicată în privința inculpatului Baba Andrei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a pedepsei, fără amendă, este una prea blândă, deoarece nu va fi atins scopul pedepsei penale, ce constă în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Astfel, dat fiind faptul că acuzatorul de stat a solicitat aplicarea prevederilor art.90 Cod penal (suspendarea condiționată a executării pedepsei), în privința inculpatului Baba Andrei, consideră oportun ca inculpatului să îi fie aplicată inclusiv și pedeapsa complementară, amendă în mărime de 850 unități convenționale.

6. Asupra recursului declarat, a prezentat referință inculpatul Baba Andrei, în care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În motivarea poziției sale a invocat că, instanța de apel corect a respins ca neîntemeiat argumentul invocat de procuror referitor la faptul că instanța de judecată stabilind pedeapsa penală nu a luat în considerație prevederile art.61 Cod penal, or, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de judecată a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 70 și 75 Cod penal, a avut în vedere pe de o parte, că inculpatul a fost anterior judecat însă antecedentul este stins, la domiciliu este caracterizat din punct de vedere pozitiv, a ținut seama de pericolul social al faptelor incriminate.

Totodată, a enunțat că la individualizarea pedepsei, prima instanță corect și în deplină măsură a ținut cont de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea (atenuantă - căința sinceră, agravante nu au fost constatate), de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit art.434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În conformitate cu prevederile art.435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit reține că recurentul își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul temeiurilor de casare prevăzute la pct.6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, criticele acuzării se axează pe ideea că instanțele de fond nu au intrat pe deplin în esența circumstanțele cauzei, acestea fiind apreciate greșit, astfel pedeapsa

fiind individualizată contrar prevederilor legale.

Raportând materialele dosarului la criticele recurentului, Colegiul penal lărgit conchide că temeiurile semnalate nu sunt prezente la caz, iar pentru a statua astfel s-a rezultat din raționamentele ce urmează.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră, că la aplicarea pedepsei inculpatului Baba Andrei pentru infracțiunea săvârșită, prevăzută de art.art.27, 187 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanțele de fond au acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal.

Colegiul penal lărgit remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De asemenea, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Totodată, Colegiul penal lărgit accentuează că ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de

individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Complementar, potrivit principiului umanismului, legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea. În speță, Colegiul penal lărgit reiterează și regula nr. 6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decât să se țină seama de situația personală”.

De asemenea, se reține că stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii:

- împrejurările și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și mijloacele folosite;
- starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită;
- natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii;
- motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit;
- conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal;
- nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

La caz, așa cum rezultă din textul hotărârilor pronunțate de instanțele de fond, acestea au motivat dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului menționând că acesta se poate corecta fără a executa real pedeapsa închisorii, totodată fără aplicarea pedepsei complementare – amenda, ceea ce se consideră de către instanța de recurs drept o concluzie justificată.

În acest sens, Colegiul penal lărgit apreciază drept neîntemeiate argumentele acuzării precum că, „instanțele de fond nu a stabilit cu precizie care sunt acele circumstanțe care pot fi considerate atenuante ale răspunderii penale, care pot întemeia refuzul aplicării pedepsei sub formă de amendă”. Or, instanțele de fond au descris persoana inculpatului Baba Andrei, indicând că acesta se caracterizează pozitiv la locul de trai (f.d.70), este căsătorit, angajat în câmpul muncii, are la întreținere doi copii minori (f.d.71), nu se află la evidența medicului narcolog (f.d.95), nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d.93), a restituit bunurile sustrate proprietarului, se căiește sincer de cele săvârșite, inclusiv atitudinea și comportamentul inculpatului pe parcursul examinării cauzei penale.

În contextul celor expuse și din analiza textului art.76 alin.(2) Cod penal, Colegiul penal lărgit conchide că, cumulul circumstanțelor stabilite de către instanțele de fond pot fi considerate drept circumstanțe atenuante.

Mai mult, Colegiul penal lărgit reține drept întemeiate argumentele instanței de fond precum că, „la individualizarea pedepsei instanța a luat în considerare că, deși sancțiunea pentru infracțiunea incriminată inculpatului Baba Andrei prevede pedeapsa cu (sau fără) amendă, în opinia instanței aplicarea pedepsei complementare ar fi disproportionată cazului, or instanța trebuie să țină cont de necesitățile individuale, posibilitățile, drepturile și responsabilităților sociale ale inculpatului. Prin urmare inculpatul în cadrul ședinței a menționat că, nu are surse financiare pentru a achita amenda, deoarece are la întreținere doi copii minori”.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate (f.d.207-212) în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit opinează că, argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, fapt ce determină incontestabil concluzia că recursul ordinar este neîntemeiat.

Prin urmare, recursul de pe rol fiind neîntemeiat, urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

d e c i d e :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 09 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Baba Andrei xxx*, cu menținerea hotărârii contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 22 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Guzun Ion

Președinte
Judecători

/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/
/semnătura/

Vladimir Timofti
Anatolie Țurcan
Nadejda Toma
Elena Cobzac
Victor Boico

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Anatolie Țurcan